

РЕШЕНИЕ

№ 4537
гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер 4230 по описа за 2013 година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Съвет за електронни медии (СЕМ), чрез процесуалния представител юрисконсулт [REDACTED], срещу решение от 11.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 1 състав по нахд № 8985/2012 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 25 от 19.04.2012 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на „Нова Броудкастинг Груп“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение противоречи на закона. Възразява се срещу извода на районния съд за издаване на процесното НП в нарушение на материалния закон. Изложени са подробни доводи за извършено нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ от „Нова Броудкастинг Груп“ АД. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди НП.

Ответната страна - „Нова Броудкастинг Груп“ АД, чрез процесуалния представител юрк. [REDACTED], изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна.

Съдът, като прецени събраниите по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по

чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание.

Въз основа на съ branите писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено от фактическа страна, че при извършена проверка на 21.03.2012 г. експерт от СЕМ установил, че в предаването по Нова „Карбовски: Директно“ са взели участие двама български граждани и един сръбски гражданин, които са пропагандирали Нелегално паравоенно движение за освобождение на Косово „Четнически Покрет“. СРС приел за установено, че в предаването на 28.01.2012 г. гости в студиото били двама български граждани, които изразили своята позиция по отношение на Косово и статута на новосъздадената държава, състоянието на сръбския анклав, както и отношението си към приемане на Република Турция в Европейския съюз. Чрез телемост е направено интервю със сръбски гражданин, който се самоопределя като воевода, който се бори за правата на православните сърби и призовава за съединение на православните християни с цел прогонване на турците от Балканския полуостров.

Съгласно чл. 17, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (в приложимата редакция) доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5. Въз основа на съдържанието на проведените интервюта в предаването „Карбовски: Директно“ на 28.01.2013 г., цитирани в спорното НП и възпроизведени в заключението по допуснатата пред въззвивния съд съдебно-техническа експертиза, следва да се приеме за обоснован и законосъобразен изводът на районния съд, че „Нова Броудкастинг Груп“ АД не е извършило деяние осъществяващо състава на чл. 17, ал. 2 ЗРТ. На първо място, от приетите от СРС доказателства се установява по несъмнен начин, че предаването „Карбовски: Директно“ на 28.01.2013 г. не е внушавало национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост. В предаването е отразена позицията на български граждани и сръбски гражданин, като с НП не се твърди, че самото предаване или водещият му е заел определена позиция или е изразил определено становище по темата. Не се твърди от административно-наказващия орган и по делото не са ангажирани доказателства в насока, че самото предаване или водещият му са внушавали национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, за да се приеме, че е осъществен съставът на чл. 17, ал. 2 ЗРТ. В предаването са взети интервюта, при които български граждани и сръбски гражданин са изразили свое становище относно положението на Косово и са разказали за историята и дейността на движение, в което участват. Така медийният оператор е гарантирал правото на свободно изразяване на мнение и правото на информация в съответствие с принципите, въведени с чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗРТ. В тази връзка, споделят се от настоящата инстанция мотивите на районния съд за материална незаконосъобразност на оспореното НП, поради което същите не следва да се повтарят. В допълнение следва да се посочи, че правото на свободно изразяване може да се гарантира единствено чрез предоставяне право на изразяване на различни позиции по актуални въпроси,

стига съответното предаване ясно да посочва, че се касае за определена гражданска позиция и съответно да гарантира правото на отговор по същия въпрос. В процесния случай, надписите по време на предаването ясно са посочвали, че темата на разговора е свързана с нелегално движение и не са ангажирани доказателства самото предаване да е изразило позиция по обсъжданата тема. В тази връзка като пример следва да се посочат новинарските емисии на отделните телевизии, които излъчват редовно данни за интервюта, дадени от лидери на нелегални организации, в които изразяват становище по различни теми и призовават към определени действия. Именно така се гарантира правото на информация, като не може да се приеме, че тези предавания внушават национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 1 състав по нахд № 8985/2012 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

РЕШЕНИЕ

гр. София, 11.01.2013 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 1-ви състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети ноември, две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ ДАНАИЛОВА

при секретаря Снежана Милчова, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 8985 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 25/19. 04. 2012 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на "Нова Броудкастинг Груп" АД, ЕИК 832093629, със седалище и адрес на управление гр.София, район Искър, бул. „Христофор Колумб“ №41, ет.6, представлявано от изпълнителния директор Карл Бо Андерс, Нилсон, за нарушение на чл. 17, ал.2 Закона за радиото и телевизията и на основание чл. 126а, ал. 1 и 2, вр. чл.127 ЗРТ, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лв.

В жалбата си жалбоподателят - "Нова Броудкастинг Груп" АД, моли наказателното постановление да бъде отменено, като твърди, че не е осъществил състава на административното нарушение, тъй като в предаването „Карбовски: Директно“, излъчено в медиите на 28.01.2012 год. не са допуснати нарушения на принципите, заложени в Конституцията на РБългария, както и в ЗРТ. Предаването е на живо, поради което не може да бъде осъществен ефективен предварителен контрол, но той и не е бил необходим, доколкото в предаването са изразени лични позиции на участниците. Освен това, не е доказано гостът /ите/ да е /са от организация, забранена от закона. Моли съда да отмени наказателното постановление.

В жалбата е посочено и следното процесуално нарушение: в НП не е налице описание на осъщественото административно нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят, поддръжа жалбата чрез адвокат [REDACTED] от САК.

Въззваемата страна – се представлява от юрк. [REDACTED] пледира за потвърждаване на НП. Моли съдът да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

В хода на съдебното следствие делото се докладва от Председателя на състава, чрез прочитане на жалбата.

От събранныте по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното :

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 21. 03. 2012 г. [REDACTED], на длъжност експерт в СЕМ, е извършила проверка. Установила е, че в предаването по Нова „Карбовски: Директно“ са взели участие двама български граждани Петър Чернев и Живко Иванов, както и сърбския гражданин Братислав Живкович, и са пропагандирали НЕЛЕГАЛНО ПАРАВОЕННО ДВИЖЕНИЕ ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕ НА КОСОВО „ЧЕТНИЧКИ ПОКРЕТ“.

Жалбоподателят е лице, снабдено с лицензия да осъществява доставка на медийни услуги: разпространение на телевизионна програма.

Сред изльчваните от медията програми е и „Карбовски“ Директно“. В предаването на 28.01.2012 год., гости в студиото са били българските граждани Живко Иванов и Павел Чернев, които са изразили своята позиция по отношение на Косово и статута на новосъздадената държава, състоянието на сърбския анклав, както и отношението си към приемането на Република Турция в ЕС. Чрез телемост е направено интервю и с лице от сърбски произход, което се самоопределя като воевода от посоченото движение, който изразява явно незачитане към отделните нации, които обитават територията на бивша Югославия. Братислав Живкович е изразил позицията си, че правата на всички православни сърби следва да са защитени, на която и територия да се намират те. Освен изложените тези за „освобождение на сърбите“, Бр. Живкович е призовал за съединение на всички православни християни, с цел прогонването на турците от Балканския полуостров. Два пъти по време на самото предаване са се появили надписи, с които е самопромотирано предаването, чрез разяснението, че се води интервю с паравоенно нелегално движение в Сърбия, което цели освобождение на Косово. В последния надпис, е пояснено, че има призив от движението за възстановане с оръжие.

Пълният текст на интервютата е снет от вещото лице [REDACTED] в приложената по делото СТЕ.

На 21. 03. 2012 г. [REDACTED] е съставила акт за установяване на административно нарушение /АУН/. Актосъставителят е приел, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си да се въздържа създаването и предоставяне за разпространяване на предаване, внушаващо национална, политическа, етническа и религиозна нетърпимост, закрепено в чл.17, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията.

Въз основа на така съставения акт, е издадено и атакуваното НП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за безспорна въз основа на приложените и приети по делото по реда на чл.283 от НПК СТЕ, писмените доказателства, както и въз основа на показанията на св. [REDACTED], която е и актосъставител.

При така установената фактическа обстановка съдът, приема от **ПРАВНА СТРАНА** следното:

Съдът след извършена служебна проверка, както и след разглеждане на повдигнатите възражения констатира, че в административно-наказателното производство по издаване на атакуваното НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи неговата отмяна на това основание.

Извиканото в жалбата нарушение на административно-наказателните правила: липса на описание на нарушенietо, съдът намира, че въпреки крайно осъкъдното и изцяло формално описание на нарушенietо, то такова все пак съществува. Редно е да се отбележи, че именно АНО е призван в най-голяма степен да изясни в своето НП по какъв начин са нарушени разпоредби, които във всяко едно демократично общество са норми от обществен ред. Последното е задължение във връзка с общата и специалната превенция, които са цел на всяко налагано административна цел. Целта не следва да е само фискална.

Нарушената разпоредба гласи:

Чл. 17, ал.2 (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.,бр. 28 от 2011 г.)

Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите почл. 32, ал. 5.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 126, ал.1 от ЗРТ, за нарушение на редица материални разпоредби от закона, сред които и чл.17, се налага наказание „имуществена санкция“ в размер от 3000 до 20 000 лв.

АНО е посочил и норма, относима към повторност на извършеното нарушение, но такива твърдения няма в обстоятелствената на част на НП, както и подобни доказателства, поради което съдът приема, че този цитат на разпоредба е грешка от технически порядък.

Съдът намира, че НП е незаконосъобразно по същество.

След като се запозна с изложеното в СТЕ, съдът намира, че в предаването са изложени единствено преимуществено лични позиции на участниците. В предаването не са допуснати призови към насилие, масови безредици и т.н. По-скоро е дадена възможност за представяне на собствено становище на участниците, които смятат че не съществуват други нации освен сръбската, в рамките на бивша Югославия, както и че всички останали народи, които са се самоопределили след разпадането на Република Югославия, са изкуствено създадени. В тази част съдът не намира нарушение на правата и свободите на останалите, поради което и чл.17 вр. чл.10 ЗРТ е спазен. В постоянната си практика по приложение на чл.10 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа, Съдът по правата на човека е имал повод да подчертава, че границата на правото на собствено мнение и свободата на изразяване не е ограничено от нищо, освен ако се касае за нарушаване на основни права и свободи, установени за трети лица. Правото на информация е основно човешко право, което е разяснено от Съда в едно

от основополагащите му решения: Решение от 7.12.1976 г. на ЕСПЧ по дело Хендисайд срещу Обединеното кралство (Handyside v. the United Kingdom, A-24). В него се казва: „...Свободата на словото е една от основите на демократичното общество, едно от най-важните условия за неговото развитие и за развитието на всеки човек. Според чл. 10, т. 2 тя * се прилага не само към "информация" или "идеи", които се възприемат благосклонно или на които се гледа като на безвредни или с безразличие, но също и към такива, които засягат, шокират или смущават държавата или която и да е част от населението. Такива са изискванията на плурализма, толерантността и широкомислието, без които няма "демократично общество"...

Според съда, стилът на предаването, дало повод за административното наказание, е именно такъв: провокиращ и шокиращ, но в по-голямата част от него са спазени основните принципи на правото. Единствената част от предаването, която би могла да се счете като нарушение на жалбоподателя е, че е допуснал изльчването на призови за етническо прогонване на турското население от Балканския полуостров, както и призовите за въоръжена борба.

Съдът намира, че призовите за обединението на православните християни с цел прогонването на турците от Балканите, следва да се разгледа в контекст с цялото интервю. В него става дума за условията за приемане на Сърбия в ЕС, а именно условието за признаване на Република Косово като самостоятелна държава, а като естествено продължение е разглеждането на ролята и влиянието на Турция на Балканския полуостров в исторически аспект. С оглед на една такава ретроспекция и темата за приемането на Турция в Европейския съюз, е изказано и становището на Бр. Живкович, че всички православни християни следва да се обединят и да блокират /изгонят/ приемането на Турция в ЕС. Живкович излага чисто политически мотиви против приемането на Турция в ЕС, свързани с историята и демографията, както и с наличието на огромна по численост турска армия, която би станала част от все още крехкия военен съюз в рамките на самия Европейски съюз. Именно по този начин следва да се тълкуват и приемат думите на обявилият се като воевода сръбски гражданин. По същия начин /макар и в по-мека форма/ е изразено становището от интервиорирания, че Америка следва да си тръгне от Косово и Метохия. Санкционираната медия е реагирада адекватно, като е поставила надпис, че това движение е „нелегално“, с което още на момента е изразила отношението си към това движение. Следва да бъде отбелязано, че цялостната позиция на участниците в предаването навежда извод, че заявленото като цяло не е с такава степен на сериозност да провокира, нито да породи последици. Правото на информираност на целия демократичен свят на ситуацията в Косово, както и всички останали между територии, на които „тлеят“ етнически конфликти, не може да бъде ограничавано от националната държава. В същия порядък е и ежедневната информация за териториалните претенции на една държава към друга, изльчването в

различните медии на послания на различни терористични лидери. Изразяването на позиция, била тя и крайна, както и нейното възприемане от средностатистическия гражданин е основен стожер в едно демократично общество. Ето защо съдът намира, че не е съществен състава на чл.17, ал.2 от Закона за радио и телевизия.

Воден от изложените съображения, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Поради това и на основание чл.63,ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНИЯ ИЗЦЯЛО Наказателно постановление № 25/19. 04. 2012 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на "Нова Броудкастинг Груп" АД, ЕИК 832093629, със седалище и адрес на управление гр.София, район Искър, бул. „Христофор Колумб“ №41, ет.6, представлявано от изпълнителния директор Карл Бо Андерс, Нилсон, за нарушение на чл. 17, ал.2 Закона за радиото и телевизията и на основание чл. 126а, ал. 1 и 2, вр. чл.127 ЗРТ, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лв., като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред Административен съд – София град, считано от получаване на съобщението, че решението с мотивите е изгответо.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

